

## Tolkningsfrågor

1. Är nationella bestämmelser, såsom det flamländska dekretet av den 17 juli 2000 om organisationen av elmarknaden (som genomförts genom flamländska regeringens förordning av den 5 mars 2004, ändrad genom flamländska regeringens förordning av den 25 februari 2005 om främjande av el producerad från förnybara energikällor och flamländska regeringens förordning av den 8 juli 2005 om ändring av flamländska regeringens förordning av den 5 mars 2004 om främjande av el producerad från förnybara energikällor och av flamländska regeringens förordning av den 29 mars 2002 om skyldighet att tillhandahålla allmänna tjänster för främjande av rationell energiförbrukning), inom ramen för vilka

— elhandlare som levererar el till slutförbrukare som är anslutna till distributionssystemet eller överföringssystemet åläggs en skyldighet att varje år ge in ett visst antal gröna certifikat till tillsynsmyndigheten (artikel 23 i det ovan nämnda dekretet),

— den flamländska tillsynsmyndigheten för el- och gasmarknaden ålägger elhandlare som levererar el till slutförbrukare som är anslutna till distributionssystemet eller överföringssystemet en administrativ sanktionsavgift om elhandlaren inte har gett in tillräckligt många certifikat för att fullgöra kvotplikten för gröna certifikat (artikel 37, 2 § i det ovan nämnda dekretet),

— det uttryckligen har fastställts att ursprungsgarantier från andra länder under vissa villkor kan godtas vid fullgörandet av kvotplikten (artikel 15quater, 2 § i flamländska regeringens förordning av den 5 mars 2004, i den lydelse som är tillämplig i det aktuella målet),

— tillsynsmyndigheten inte kan eller inte vill de beakta ursprungsgarantier från Norge då några tillämpningsföreskrifter inte utfärdats av den flamländska regeringen — vilken har erkänt att utfärdandet av dessa certifikat sker på ett likadant eller likvärdigt sätt (artikel 25 i det ovan nämnda dekretet och artikel 15quater, 2 § i förordningen av den 5 mars 2004) — och underlåter att i det konkreta fallet undersöka om likhet eller likvärdighet föreligger,

— det under hela den period då dekretet av den 17 juli 2000 var i kraft i själva verket endast var certifikat för grön el som producerats inom regionen Flandern som beaktades vid bedömningen av huruvida kvotplikten hade fullgjorts, och att elhandlare som levererar el till

slutförbrukare som är anslutna till distributionssystemet eller överföringssystemet helt saknade möjlighet att visa att de ursprungsgarantier från andra av Europeiska unionens medlemsstater som getts in uppfyllde kravet på att det ska föreligga likadana eller likvärdiga garantier vad gäller beviljandet av sådana certifikat,

förenliga med artiklarna 11 och 13 i EES-avtalet?

2. Är sådana nationella bestämmelser som avses ovan i fråga 1 förenliga med artikel 5 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/77/EG <sup>(1)</sup> av den 27 september 2001 om främjande av el producerad från förnybara energikällor på den inre marknaden för el (i den mån det är av relevans för EES) som då var i kraft?

3. Är sådana nationella bestämmelser som avses ovan i fråga 1 förenliga med likabehandlingsprincipen och förbudet mot diskriminering, som finns upptagna i bland annat artikel 4 i EES-avtalet och artikel 3 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/54/EG <sup>(2)</sup> av den 26 juni [2003] om gemensamma regler för den inre marknaden för el och om upphävande av direktiv 96/92/EG (i den mån det är av relevans för EES) som då var i kraft?

<sup>(1)</sup> EUT L 283, s. 33.

<sup>(2)</sup> EUT L 176, s. 37.

**Begäran om förhandsavgörande framställd av Audiencia Provincial de Oviedo (Spanien) den 14 maj 2012 — Constructora Principado S.A. mot José Ignacio Menéndez Álvarez**

(Mål C-226/12)

(2012/C 227/17)

Rättegångsspråk: spanska

**Hänskjutande domstol**

Audiencia Provincial de Oviedo

**Parter i målet vid den nationella domstolen**

*Klagande:* Constructora Principado S.A.

*Motpart:* José Ignacio Menéndez Álvarez

### Tolkningsfråga

Om en avtalsklausul innebär att ett belopp för vilket en näringsidkare är betalningsskyldig enligt lag övervältras på konsumenten, ska den obalans som det hänvisas till i artikel 3.1 i direktiv 93/13<sup>(1)</sup> tolkas så, att obalansen uppkommer redan genom att en betalningsskyldighet som enligt lag åligger näringsidkaren övervältras på konsumenten, eller medför direktivets rekvisit, att obalansen ska vara betydande, att det belopp som konsumenten tvingas betala dessutom ska vara betydande i jämförelse med transaktionens totala belopp?

<sup>(1)</sup> Rådets direktiv 93/13/EEG av den 5 april 1993 om oskäligen villkor i konsumentavtal (EGT L 95, s. 29; svensk specialutgåva, område 15, volym 12, s. 169)

**Begäran om förhandsavgörande framställd av Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division) (Förenade Kungariket) den 16 maj 2012 — Specsavers International Healthcare Ltd, Specsavers BV, Specsavers Optical Group Ltd och Specsavers Optical Superstores Ltd mot Asda Stores Ltd**

(Mål C-252/12)

(2012/C 227/18)

Rättegångsspråk: engelska

### Hänskjutande domstol

Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division)

### Parter i målet vid den nationella domstolen

*Klagande:* Specsavers International Healthcare Ltd, Specsavers BV, Specsavers Optical Group Ltd och Specsavers Optical Superstores Ltd

*Motpart:* Asda Stores Ltd

### Tolkningsfrågor

1. När en näringsidkare innehar separata varumärkesregistreringar för

i) ett figurmärke och

ii) ett ordmärke,

och använder båda varumärken tillsammans kan denna användning motsvara användning av figurmärket i den mening som avses i artiklarna 15 och 51 i förordning 207/2009<sup>(1)</sup>? Om denna fråga besvaras jakande hur ska frågan avseende användningen av figurmärket bedömas?

2. Gör det någon skillnad om:

i) ordmärket ligger ovanpå figurmärket?

ii) näringsidkaren har registrerat ett kombinerat varumärke bestående både av figurelementet och ordelementet som ett gemenskapsvarumärke?

3. Är svaret på fråga A eller B beroende på om figurelementet och ordelementet av genomsnittskonsumenten uppfattas som (i) separata kännetecken eller (ii) som att de har distinkt särskiljningsförmåga i förhållande till varandra? Om så är fallet, på vilket sätt?

4. När ett gemenskapsvarumärke inte har registrerats med avseende på en viss färg men innehavaren i omfattande utsträckning har använt det i en viss färg eller kombination av färger på så sätt att varumärket av en väsentlig del av den berörda allmänheten (i en del men inte i hela gemenskapen) associeras med denna färg eller kombination av färger, ska den färg eller de färger som innehavaren använder tillsammans med sitt varumärke beaktas vid helhetsbedömningen av (i) risken för förväxling enligt artikel 9.1 b eller (ii) otillbörlig fördel enligt artikel 9.1 c i förordning 207/2009? Om så är fallet, på vilket sätt?

5. Ifall ovanstående fråga besvaras jakande, ska den omständigheten att svaranden själv för en väsentlig del av den berörda allmänheten associeras med den ifrågakvarande färgen eller kombination av färger som används i det omtvistade varumärket beaktas i denna helhetsbedömning?

<sup>(1)</sup> EUT L 78, s. 1.

**Överklagande ingett den 29 maj 2012 av Volkswagen AG av den dom som tribunalen (andra avdelningen) meddelade den 21 mars 2012 i mål T-63/09, Volkswagen AG mot Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller)**

(Mål C-260/12)

(2012/C 227/19)

Rättegångsspråk: tyska

### Parter

*Klagande:* Volkswagen AG (ombud: H.-P. Schrammek, C. Drzymalla, S. Risthaus, Rechtsanwälte)

*Övrig part i målet:* Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller)

### Klagandens yrkanden

Klaganden yrkar att domstolen ska

— upphäva den dom som tribunalen (andra avdelningen) meddelade den 21 mars 2012 i mål T-63/09